ÎN 7 ZILE

• PLOUĂ CU FELICITĂRI • SE VA OPRI ANGELO LA 31 SAU VA MAI TRAGE O CARTE? • NOVAK N-A SPUS VORBE GOALE • BUCURIA VICTORIEI EXCLUDE BUCURIA REVANȘEI • COINCIDENȚE • RĂU VA FI ÎNTR-UN SINGUR CAZ...

Felicitări, felicitări, felicitări... E săptămîna grasă a felicitărilor care curg cu duiumul, cu toptanul, cu cupa cea mare a excavatorului... Așa cum ieși în grădină și culegi un buchet de tufănele, poți — dacă vrei și dacă nu plouă — să ieși în stradă și să culegi un buchet de felicitări. Ușor, pentru că se găsesc pe toate drumurile, se dau fără listă de inscriere cu număr de ordine și fără „coadă". Le culeg și cei care le merită (ei, cu zîmbetul ușor stînjenit pe care-l dă modestia adevărului), și cei cărora li se cuvin mai puțin dar și cei care (ca în bancul acela cu decorațiile...) au meritul **„că-n ziua-aia, erau și ei pe-acolo".**

Circa 70.000 de felicitări se acordă pentru prezența pe stadion; circa 700.000 pentru posesia buletinului de Pitești, Bacău, Cluj sau Arad (a jucat și Domide!); circa 7.000.000 pentru „palpitațiile din fața micului ecran"; dar cu felicitările astea nu e nimic grav, ele nu jenează, nu strică atît cît pot — eventual — strica vreo 70...

Și pe mine, de exemplu, m-au felicitat călduros pe stradă, cîțiva cunoscuți. Unul, bunăoară, pentru că sînt membru în Comitetul federal. (Dar nu m-am umflat în pene, pentru că am citit, negru pe alb, în ziare, cine de la federație, e într-adevăr de felicitat). Altul, pentru că **„și presa a avut rolul ei...".** (Dar nici de data asta nu mi-am luat nasul la purtare, pentru că am citit, tot negru pe alb și tot în ziare, cui din presă trebuie să-i mulțumim că i-am bătut pe cehoslovaci).

În aceste zile (...așa e la euforie...) **e felicitat și Angelo Niculescu!** Pînă și el! Dar, atenție! Îl aplaudăm numai **pentru 30 de... meciuri** (atît a condus el echipa, în ultimii ani) nici mai mult, dar nici mai puțin.

Omul acesta, în jurul căruia se strîng coaliții sau se urzesc conspirații, după cum în cutare zi a fost 1—0 sau 0—1, trebuie admirat pentru tăria lui de caracter, dacă refuzi să-l admiri pentru capacitatea lui profesională. Angelo Niculescu are, la urma urmelor, ceva din suverana detașare sau, dacă vreți, răceala „Luceafărului". Poți să-l înjuri sau poți să-l lauzi nemărginit, el rămîne statuia calmului, el își vede mai departe de treabă, cum crede el că e mai bine.

O singură dată, dacă-mi aduc aminte exact, după întoarcerea de la „El Mundial", i-au scăpat lui Angelo accente patetice. Se întreba omul, cu inima deschisă: **„Cînd am și eu dreptul să mă bucur, cînd am și eu dreptul la liniște? Mi-a fost refuzat după calificarea pentru Mexic; nu l-am avut nici după rezultatele de la Guadalajara ..".** Dar, Angelo Niculescu s-a scuturat repede de unda de sentimentalism care părea că-l învăluie și a plecat mai departe, pe drumul lui.

Unde duce acest drum? Pînă una-alta, după acest al 30-lea meci al său, în sferturile de finală ale Campionatului european, se pare...

Se va opri Angelo? Sau va mai trage o carte, peste 31?

Totul a fost, duminică, așa cum am dorit noi. Am cîștigat meciul, echipa a jucat bine, publicul i-a încurajat din răsputeri pe tricolori **„și-n momentele dificile** (au fost, oho!) **nu numai atunci cînd conduc"**, ca să folosesc fraza-tip a chenarelor avancronice din ziare.

Dar, trebuie să ne mai arătăm satisfacția și pentru altceva: pentru **frumoasa comportare sportivă a echipei cehoslovace.**

Recunoaștem, prietene Ladislav Novak, că ai avut dreptate: ne-am convins, așa cum ne-ai asigurat, că **națională cehoslovacă nu poate fi confundată cu echipa de club Spartak Trnava.** Purtătorii de duminică ai tricoului național ai țării prietene au fost niște veritabili sportivi. Nu le-a fost, probabil, ușor să primească golul lui Dembrovschi, la două minute după ce scăpaseră de un penalti... Nu le-a fost, în mod sigur, ușor să primească golul lui Dobrin, la două minute după ce egalaseră și deveniseră din nou cîștigătorii grupei...

Dar nici un moment fotbaliștii cehoslovaci n-au trădat, pentru un rezultat sportiv care, în definitiv, este efemer, spiritul fair-play-ului, prietenia care-i leagă de jucătorii români, cu care se cunosc de multă vreme și cu care, în minutul 91, pe gazonul tocat de crampoanele unei întreceri de o nobilă bărbăție, au schimbat cu inima deschisă tricourile, într-un gest care vrea să spună: **„Te stimez, dă-mi tricoul tău, să-mi amintească încordarea mușchilor tăi, respirația ta fierbinte în întrecerea noastră aprigă, în încleștarea noastră dură, dar în care nici eu, nici tu, n-am dorit altceva decît o sorbitură din cupa victoriei sportive".**

Bucuria victoriei nu este bucuria revanșei. Ne bucurăm că am cîștigat meciul cu Cehoslovacia, ne bucurăm, că, probabil, vom face încă un pas înainte într-o lungă competiție sportivă, **ne bucurăm de tăria propriei noastre echipe, ne bucurăm că forțele noastre ne-au făcut învingători.** Pentru toate acestea ne bucurăm. Pentru moralul de fier arătat duminică de tricolori, pentru vorbele calde pe care coechipierii lui au găsit tăria de a i le adresa lui Răducanu, pentru îmbrățișările cu care a fost copleșit Dobrin de către cei cu care a luptat într-o faptă și-ntr-un gînd.

Ne bucurăm pentru toate acestea și nu pentru altceva. Cuvîntul **revanșă** nu l-am auzit rostit la cabină și nu l-am citit, în zilele de după meci, în nici un ziar. Bucuria **curată**, a victoriei nu e bucuria revanșei.

Cuvîntul acesta, echivoc în sensurile și nuanțele sale, nu l-a pronunțat nici Dobrin și nici măcar nu i l-am citit pe față. Dacă pe teren Dobrin a fost **un jucător** de aplaudat, la cabine el a fost **un om** de admirat. Să admitem — ca ipoteză de discuție — că Dobrin a fost persecutat (nu discutăm cazul), că a fost abuziv ținut departe de echipa națională. A reintrat strălucit! A socotit, oare, el, partida superbă pe care a făcut-o, drept o „revanșă"? Nu! La vestiar, s-a așezat modest și tăcut într-un colț și după ce a fost sărutat frățește de Deleanu, de Dembrovschi, de Lucescu, atît a avut de spus: **„Sînt fericit că am contribuit la această victorie. Mulțumesc celor ce au avut încredere în mine".**

Să nu-i facem pe oameni mai răi decît sînt și — mai ales — să nu le picurăm, **să nu le injectăm** în suflet răutatea.

Am publicat, pe prima pagină a numărului trecut al revistei noastre fotografia golului înscris de Neagu în poarta Cehoslovaciei, la Guadalajara. Dedesubt, textul **„Victoria de atunci o dorim repetată duminică".** Ne gîndeam, desigur, la repetarea victoriei ca atare, nu chiar și la reeditarea... scorului! Pronosticul-dorință al revistei noastre a fost însă total confirmat: 2—1. Simplă coincidență, desigur; nu-l putem crede pe Răducanu care ne spunea șugubăț, că în minutul 51 s-a gîndit să ne dea o mînă de ajutor...

Și pentru că vorbim de coincidențe. După meciul cu Portugalia din 1969, pe întreaga noastră primă pagină, fotografia mare a lui Dobrin, autorul golului care ne-a adus victoria. Azi, pe întreaga noastră primă pagină, fotografia.... etc. etc.

Luni, circulau zvonuri insistente că etapa a zecea a Diviziei A va fi amînată, invocîndu-se oboseala jucătorilor din lot — obligați să facă față unor deplasări lungi și unor meciuri grele, pe terenuri de-acum dificile — riscul accidentărilor, totul bineînțeles în perspectiva meciului cu Țara Galilor.

Că s-a ridicat problema asta, **nu e rău.**

Că s-au ținut și niște ședințe la federație în acest scop, s-au făcut rapide consultări, **iară nu e rău.**

După cum, **nu e rău nici că pînă la urmă etapa a fost lăsată să se joace** așa cum a fost programată.

Rău va fi doar dacă, miercuri, nu marcăm un gol mai mult decît Țara Galilor...

Radu URZICEANU

TROFEUL FOTBAL '71

PENTRU CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI

Ne apropiem de sfîrșitul anului și, iată, a venit momentul să deschidem cea de a șasea anchetă pentru desemnarea **celui mai bun fotbalist al anului, laureatul „Trofeului Fotbal 1971".** Instituit din primul an de apariție a revistei noastre (1966) acest trofeu și-a cîștigat un loc important în preocupările opiniei publice sportive de la noi, bucurîndu-se an de an de o popularitate crescîndă și creîndu-și o fermă tradiție. Deschiderea anchetei a produs de fiecare dată un interes major printre pasionații balonului rotund, acest interes fiind reflectat prin nerăbdarea cu care cititorii au așteptat verdictul largii consultări organizate de redacția noastră, ca și prin marele număr de scrisori de răspuns care au poposit, în ultimele săptămîni ale anului, pe birourile secției noastre de corespondență.

La startul celei de-a șasea ediții a „Trofeului Fotbal" vă reamintim numele laureaților precedenți:

1966: **Dobrin** (urmat de Ghergheli și Pîrcălab)

1967: **Dobrin** (urmat de Constantin și Nunweiller III)

1968: **Dumitrache** (urmat de Cornel Dinu și Sătmăreanu)

1969: **Dumitrache** (urmat de Dobrin și Nunweiller VI)

1970: **Cornel Dinu** (urmat de Răducanu și Dumitrache)

Conform unui regulament a cărui justețe a fost confirmată de practică, criteriile care vor conduce la desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului 1971 **vor fi următoarele:**

1. NOTELE OBȚINUTE în meciurile de campionat (returul celui trecut și turul celui actual), **acordate de redactorii noștri** — de regulă, în consultare cu observatorii federali — **după fiecare meci.**

2. Ordinea indicată de CEI 16 ANTRENORI AI ECHIPELOR DE DIVIZIA A.

3. PĂREREA ZIARIȘTILOR de specialitate, ale radio și telecomentatorilor.

4. PĂREREA MASEI DE IUBITORI AI FOTBALULUI, exprimată prin buletinele care vor apărea începînd de azi în coloanele revistei noastre pînă la numărul din 15 decembrie inclusiv.

După fiecare din aceste patru criterii se va întocmi cîte un clasament separat. Pentru clasamentele de la punctele 1, 2 și 3 (media notelor, antrenori, ziariști) se acordă jucătorilor ce vor figura în primele 5 locuri un punctaj în ordine de **5, 4, 3, 2, 1 puncte.** Pentru clasamentul ce se va alcătui pe baza celui de-al patrulea criteriu (opinia cititorilor), punctajul acordat primilor cinci clasați se dublează, devenind **10, 8, 6, 4, 2 puncte.** Apoi **cele patru clasamente separate vor fi contopite într-unul singur, care va desemna pe ocupantul primului loc, cîștigătorul „Trofeului Fotbal '71", cel mai bun jucător român al anului care se încheie.** Prin urmare, laureatul anului 1971 va fi ales, ca și în anii precedenți, după o LARGĂ ȘI COMPETENTĂ CONSULTARE, apelîndu-se atît la specialiști, cît și la masele de iubitori ai fotbalului.

Primul clasat va primi **marea cupă de cristal a revistei „Fotbal"** iar jucătorii de pe locurile 2 și 3 vor fi, de asemenea, premiați.

Paralel cu „cursa" pentru desemnarea celui mai bun fotbalist al anului, revista noastră organizează pentru cititorii participanți la anchetă un tradițional și atractiv concurs. Anume, **acei cititori care în buletinele lor vor avea indicată ordinea finală exactă a primilor cinci clasați vor primi premii pe care le vom anunța ulterior.**

Așadar, chiar începînd de azi, ne puteți expedia cuponul cuprinzînd preferințele dv. Pentru ușurarea operațiunilor de triere, cititorii sînt rugați să menționeze pe plic **„Pentru anchetă".**

Precizăm că se vor lua în considerație **NUMAI răspunsurile pe CUPOANE DE PARTICIPARE** decupate din revistă. Orice răspuns trimis în alte condiții va fi **anulat.**

Concursul-anchetă se va încheia la **20 decembrie** (dată pînă la care se primesc cupoanele), iar **în numărul nostru festiv de Anul Nou vom publica rezultatele definitive.**

Cititorii care doresc alte explicații sau amănunte suplimentare în legătură cu ancheta se pot adresa redacției, menționînd pe plic **„Pentru poșta anchetei".** În orice caz, ne vom ține la curent cititorii, săptămînal în coloanele revistei, cu detalii în legătură cu „Trofeul Fotbal '71".

CUPON DE PARTICIPARE

„TROFEUL REVISTEI FOTBAL" — 1971

acordat celui mai bun fotbalist român al anului

1. . . . . .

2. . . . . .

3. . . . . .

4. . . . . .

5. . . . . .

Numele . . . . . .

Adresa . . . . . .

. . . . . .

Acest cupon, completat citeț, se trimite pe adresa: Revista Fotbal, str. Vasile Conta nr. 16, etaj 5, București, cel mai tîrziu pînă la data de 20 decembrie. Se va menționa pe plic **„Pentru anchetă".**

O PRECIZARE ÎN LEGĂTURĂ CU PALMARESUL REPREZENTATIVEI A ȘI OLIMPICE

Datorăm cititorilor noștri o explicație în legătură cu palmaresul echipei noastre naționale. Cu siguranță că ei au observat o diferență între numărul de meciuri publicat de revista noastră (234) și cel înserat de alte publicații (231) înaintea partidei cu Cehoslovacia.

De unde provine această diferență?

Din faptul că revista noastră a adăugat la numărul de 231 de jocuri, pe cele susținute în cadrul preliminariilor olimpice (două cu Albania și unul cu Danemarca). Motivele care ne-au determinat s-o facem:

1) În partida cu Danemarca noi am aliniat, practic prima garnitură, deci meciul nu putea fi considerat ca susținut de echipa olimpică.

2) În asemenea condiții am fost obligați să includem în palmares și partidele cu Albania, mai ales că și în aceste jocuri am folosit jucători titulari ai primei garnituri *(Dumitru, Iordănescu)*, din lotul A *(Tătaru, Vlad, Vigu, Năstase)* sau care au mai jucat în prima garnitură *(Coman, Fl. Dumitrescu, Codreanu)*. De altfel, și în alte împrejurări, un astfel de joc (este vorba de întîlnirea amicală Uruguay—România 1—1) a fost inclus în palmares, deși am folosit o garnitură secundă; prima se afla în țară.

3) Prin participarea la jocul cu Danemarca, jucători ca Popovici, Cheran și Pescaru, vor primi calitatea de internaționali A. Ar fi nedrept ca alții, care au jucat contra *primei echipe* a Albaniei, în cadrul aceleiași competiții (turneul olimpic), să nu se bucure de acest titlu, onorific de altfel.

4) În fotbalul nostru nu a existat o echipă A și una olimpică, decît în acest an cînd s-a încercat așa ceva, dar s-a renunțat destul de repede. În majoritatea întîlnirilor olimpice am jucat cu prima reprezentativă. Și dacă în palmares pot figura meciurile cu Ghana, Iran sau Mexic, atunci tot atît de bine (și mai justificat) pot fi incluse și jocurile cu Albania.

5) În cazul cînd ar fi trebuit să alcătuim, separat, un palmares al echipei A și unul al selecționatei olimpice, atunci ar fi trebuit să scoatem din palmaresul actual meciuri ca acelea cu Ungaria (la Turku), cu R.D. Germană, U.R.S.S. sau Bulgaria.

Iată de ce am trecut în contul echipei naționale jocurile cu Albania și Danemarca. De altfel, de aceea am și folosit expresia *„palmaresul reprezentativei A și olimpice"*, care — după meciul cu Cehoslovacia — cuprinde 235 de partide și oferă satisfacția obținerii celei de a 100-a victorii!

În urma acestei recalculări a palmaresului, iată cîte selecționări A au jucătorii din actualul lot al primei reprezentative:

RĂDUCANU 18, GHIȚĂ 1, SĂTMĂREANU 30, LUPESCU 15, DINU 26, VLAD 2, DELEANU 12, MOCANU 33, DUMITRU 14, ANCA 5, NUNWEILLER VI 25, VIGU 3, LUCESCU 33, DEMBROVSCHI 20, DOBRIN 28, IORDĂNESCU 5, DOMIDE 9, NEAGU 13, NĂSTASE 1.